



ק"פ 14250/11/21 - עקיבא גרינצייג נגד יצחק מאיר טאומן

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ק"פ 14250-11-21 גרינצייג נ' טאומן

לפני כבוד השופט איתי הרמלין

הקובל:

עקיבא גרינצייג
ע"י עו"ד אורי שנהר

נגד

הנאשם:

יצחק מאיר טאומן
ע"י עו"ד ליאב איינס

החלטה

1. בחודש נובמבר האחרון הגיש הקובל קובלנה פלילית נגד הנאשם המייחסת לו פרסום לשון הרע. בקובלנה התקיים דיון אחד ב-13.2.2022 שבו הודיע הסניגור שבכוונתו לטעון טענה מקדמית של חוסר סמכות מקומית. ב"כ הקובל הסביר בדיון שהפרסום אמנם עסק באירוע שהתרחש בירושלים, אלא שהפרסום עצמו נגיש לא רק בירושלים. בתום הדיון קבעתי כי הסניגור יגיש את טענותיו בכתב תוך פרק זמן מסוים וב"כ הקובל יגיב להן. בסופו של דבר זנח הסניגור את הטענה של חוסר סמכות מקומית (יתכן שהשתכנע מדברי ב"כ הקובל בדיון), והודיע שהוא מתכוון לפנות לנשיאת בית המשפט העליון בבקשה להעברת הדיון בתיק לבית משפט אחר בהתאם להוראות סעיף 78 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], תשמ"ד-1984. לנוכח הוראת סעיף זה שלפיה "לא תינתן הוראה לפי סעיף זה לאחר התחלת הדיון אלא בהסכמת השופט שהחל לדון בו", והואיל והתקיים דיון אחד בתיק זה, הוא מבקש את הסכמתי להעברת התיק.

2. הסניגור מסביר בבקשתו כי הרקע לבקשה שאותה הוא מבקש להגיש נעוץ בכך שהנאשם מתגורר בירושלים, האירוע נושא הפרסום הנטען בקובלנה התרחש בירושלים, אחד מעדי התביעה הוא גבאי של בית מדרש בירושלים ויתכן שהנאשם יזמן לעדות תלמידים של בית המדרש בירושלים שבו התרחש האירוע נושא הפרסום לכאורה. עוד מציין הסניגור שהקובל עצמו מתגורר בחיפה ולא בתל אביב. לטענת הסניגור, הסיבה היחידה להגשת הקובלנה בתל אביב היא שמשרדו של בא כוחו של הקובל ממוקם בסמוך לבית המשפט בתל אביב.

3. הקובל מתנגד לבקשה כיוון שלדבריו היא מוגשת בחוסר תום לב, וכל מטרתה היא משיכת המשפט. לטענתו, יש דחיפות רבה בניהולו של התיק שכן חיי עומדים בסכנה בשל הפרסום הנטען בקובלנה. ב"כ הקובל מפרט את ההליכים עד כאן, וטוען שהם מבססים את טענתו למשיכת זמן על ידי הסניגור. בין היתר הוא טוען כי הסניגור יכול היה להגיש את בקשת ההעברה עוד בטרם הדיון הראשון בתיק ואז לא היה נדרש כלל להסכמתי. ב"כ הקובל הפנה לשורת החלטות שבהן בנסיבות דומות נדחתה בקשה להעברת דיון או שלא ניתנה הסכמה לה, תוך התייחסות לגוף



בקשת ההעברה של הנאשם (בין היתר הוא מציין שהסניגור אינו מתחייב שיזמין לעדות עדים ירושלמים). אציין שלדברי בא כוח הקובל המשפט צפוי להסתיים בישיבת הוכחות אחת, ולכן ממילא הטרחה שתגרם לנאשם כתוצאה מקיום המשפט בתל אביב תהיה מצומצמת.

4. כאמור לעיל, ההכרעה בבקשה להעברת דיון נתונה בידי נשיאת בית המשפט העליון, ולכן לא אתייחס לעומקן של טענות שני הצדדים לגופה של הבקשה. עם זאת, אציין שאמנם הצדק עם ב"כ הקובל שהסניגור יכול היה להגיש את הבקשה להעברת דיון עוד בטרם הקראה ואז לא היה נזקק להסכמתי, אלא שבמקור טען הסניגור טענה של חוסר סמכות מקומית (בדיון ההקראה), וככל הנראה תגובתו בעל פה של ב"כ הקובל לטענה זו במסגרת דיון ההקראה שכנעה את הסניגור והוא זנח אותה ובחר בנתיב של הגשת בקשת ההעברה.

5. הואיל וחלפו כ-4 חודשים בלבד מאז הגשת הקובלנה ולא התקיים בה כל דיון מהותי, והואיל ולא מדובר בבקשה חסרת כל שחר (frivolous), ובכוונת הסניגור להעלותה חלף העלאת טענה מקדמית של חוסר סמכות מקומית, והואיל ולא מצאתי שהדחיות הקצרות שביקש הסניגור מלמדות על חוסר תום לב בניהול ההליכים וגם אינני סבור שהגשת הבקשה תעכב את הליכי הקובלנה בעיכוב משמעותי, אינני מוצא מקום לחסום את הדרך בפני הנאשם לפנות לנשיאת בית המשפט העליון בבקשה להעברת התיק לבית משפט אחר, ואני מסכים לה. זאת, מבלי שאני מביע עמדה בעניין סיכויי הבקשה.

6. ב"כ הנאשם יגיש את בקשתו להעברת הדיון עד ליום 12.4.2022, ויעדכן כי אמנם עשה כן.

אני מבטל את הדיון שקבעתי לשם מסירת החלטה ב-12.4.2022.

תזכורת פנימית ב-13.4.2022.

המזכירות תשלח החלטה זו לצדדים.

ניתנה היום, כ"ו אדר ב' תשפ"ב, 29 מרץ 2022, בהעדר הצדדים.